

VASEMMISTONARODNIKEISTA

Vasemmistonarodnikit ovat „Stoikaja Myslin” 20. numerossa ja narodnikit „Russkoje Bogatstvon” 4. numerossa hyökänneet narodnikkilaisen „Russkije Vedomostin” kimp- puun sen vuoksi, että tämä lehti on kannattanut osuusmai- den mobilisointivapautta, s.o. osto-, myynti- ja panttaus- vapautta.

Tämä kysymys on mielenkiintoinen siksi, että se vahvistaa erittäin havainnollisesti marxilaisen arvion narodnikkien teorian äärimmäisestä takapajuisuudesta ja taantumukselli- suudesta. Sitä paitsi tämän kysymyksen käytännöllinen merkitys niin ikään vaatii pysähtymään tarkastelemaan sitä.

Yhteiskunnassa, jossa vallitsee tavaratuotanto, jokainen maanviljelyä harjoittava pikkuisäntä joutuu kiertämättä yhä enemmän mukaan *vaihtoon* ja tulee yhä enemmän riippuvaiseksi *markkinoista*, niin paikallisista ja kansalli- sista kuin myös *maailman* markkinoista. Jokainen päivä maailman taloudellista kehitystä, jokainen virsta uutta rau- tatietä, jokainen uusi työntekijän lähtö maalta kaupunkiin tai ylipäänsä tehtaaseen „ansiotöihin”, jokainen uusi maa- talouskone, sanalla sanoen kirjaimellisesti jok’ikinen maail- man talouselämän askel vetää vaihdon piiriin mitä syrjäi- simpiä seutuja. Miljoonat ja miljardit joka päivä havaittavat ilmiöt osoittavat, että tämä vaihtotalouden, tavaratuotannon, kapitalismin kasvu tapahtuu maailman kaikilla puolilla ja poikkeuksetta kaikissa maissa. Sillä vaihtotalouden ja yksinkertaisen tavaratuotannon muuttuminen kapitalis- miksi on samalla ilmiö, jonka vahvistavat miljoonat ja mil- jardit jokapäiväiset taloushavainnot jokaisessa kylässä, jokaisessa ammatissa ja jokaisella „kotiteollisuuden” alalla.

On selvää, että tähän maailmantalouden piiriin jouduttuaan talonpoika on *tavarantuottaja* ja joutuu joka päivä yhä suurempaan riippuvaisuuteen markkinoista myydessään tuotteitaan, ostaessaan työvälineitä ja kulutustarvikkeita, palkatessaan työläisiä tai palkkautuessaan itse työläiseksi. Tällaisessa tilanteessa, kun kerran on olemassa maan yksityisomistus, on maan osto-, myynti- ja panttausvapaus kapitalismin kehityksen välttämätön ehto. Tämän vapauden rajoittamisyritykset eivät voi johtaa muuhun kuin tuhanteen ja yhteen lainkiertämistapaan, tuhanteen ja yhteen vitkutukseen ja virkavaltaiseen muodollisuuteen, talonpojan aseman *huononemiseen*. Kun yritetään pysähdyttää yleismaailmallinen kapitalismi maan mobilisointivapautta rajoittavien lakien ja säädösten avulla, niin se on yhtä typerää puuhaa kuin jos juna yritettäisiin pysähdyttää risuaidan varvuilla. Tällaisten hankkeiden puolustaminen merkitsee maaorjuutuksen, maaseudun paikallaanpolkemisen ja *rap-ion* puolustamista.

Ken on hiukankin opiskellut poliittista taloustiedettä, hän tietää, että Venäjällä maaorjuus on parastaikaa muuttumassa kapitalismiksi.

Mitään muuta, „kolmatta” kansantalousjärjestelmää Venäjällä *ei ole olemassa*. Sekä maaorjuus että kapitalismi merkitsee työn riistoa ja *siinä mielessä kumpikin* järjestelmä merkitsee „silmukkaa ja orjuutusta”. Mutta maaorjuutukselle on ominaista työtätekevien vuosisatainen paikallaanpolkeminen, alennustila ja valistumattomuus, työn tuottavuuden alhainen taso. Kapitalismille sen sijaan on ominaista, että taloudellinen ja yhteiskunnallinen kehitys tapahtuu hyvin nopeasti, työn tuottavuus kohoaa sanomattomasti, työtätekevien alennustila lievenee ja heissä herää kyky liittyä yhteen ja elää tietoista elämää.

Jos nyt kapitalismia sanotaan silmukaksi ja orjuutukseksi ja samalla *puolustetaan* — kuten narodnikit tekevät — kapitalismin kehityksen *viivytyksiä*, niin se merkitsee, että *tosiasiallisesti* ryhdytään puolustamaan maaorjuuden jäännöksiä, metsäläisyyttä ja paikallaanpolkemistä.

Marxilaiset ovat aina nimittäneet ja tulevat nimittämään vasemmistonarodnikkeja „sosialistitaantumukselliseksi” sen vuoksi, että nämä puolustavat maan mobilisointivapauden rajoittamista.

Kehotamme tietoisia työläisiä juuri tässä kysymyksessä „antamaan vastaiskun” vasemmistolaisille ja kaikille muille narodnikeille! Annamme päämme pantiksi, että vasemmistonarodnikkeja tulevat kannattamaan järkensä menettäneet vanhukset, jotka maan mobilisointivapauden rajoittamisen ohella puolustavat myös piruun uskomista, orjamaisuutta, ruoskaa, miniän armastelua ja „akkojen” „opettamista” halkoa käyttäen.

Meitä taas tulee kannattamaan koko uusi, valistunut, nuori sukupolvi, joka ei usko piriuihin. Ei tarvita muuta kuin yksi ainoa sitaatti hra Peshehonovilta, jotta tämä sukupolvi alkaa suhtautua tuollaisiin henkilöihin asiaankuuluvalla tavalla.

„Sanoin”, kirjoittaa hra Peshehonov, „etteivät talonpojat osaa käyttää kyllin järkevästi hypoteekkiluottoa. Ja se on tietenkin täysin ymmärrettävää — eihän omaan työhön perustuvan talouden järjestelmä kelpaa siihen...”

Talonpojilla ei ole „järkeä”, kuten näette! Maaorjuuden kannattajat ja liberaaliset virkamiehet, kuten näette, „osavat” ratkaista talonpojan *puolesta!*

Kas siinä elämää vastaava, läheinen, käytännöllinen, pieni, mutta selvä kysymys. Siinä se kysymys, jonka avulla herrat vasemmistonarodnikit on saatettava naurun alaisiksi jokaisessa kokouksessa, jossa on valveutuneita, tietoisia talonpoikia.

Ja „omaan työhön perustuva” talous taas on intelligenssin imelä korulause. Jokainen talonpoika tietää mainiosti, että myymättä ja ostamatta ei tulla toimeen. Tämä yksinkertainen tosiasia lyö kumoon jaarittelun „omaan työhön perustuvan talouden järjestelmästä”.

* * *

Vasemmistonarodnikit heittävät hiekkaa „musikan” silmille sotkiessaan toisiinsa mobilisointivapautta koskevan kysymyksen ja sen, että he puolustavat „maan poistamista tavaran kiertokulusta ja sen muuttamista koko kansan omaisuudeksi” („Stoikaja Mysl” № 20).

Ensinnäkin vain aivan tompelit saattavat olla tietämättä, että „maan muuttaminen koko kansan omaisuudeksi” *ei* ole maan poistamista tavaran kiertokulusta, vaan

päinvastoin: vieläkin laajempaa, vapaampaa ja nopeampaa maan *saattamista* tähän kiertokulkuun.

Lukekaapa Marxin poliittista taloustiedettä, herrat „sosialistitaantumukselliset”!

Toiseksi, *radikaaliset* porvarit voivat esittää ja ovat monta kertaa esittäneet, kuten Marx todisti ja osoitti, vaatimuksen „maan muuttamisesta koko kansan omaisuudeksi”. Se on kiistatonta. Mutta jos luullaan, että mobilisointivapauden *maatorjuudellisten* rajoitusten puolustaminen helpottaa tätä kiertoa, niin se merkitsee, ettei asianomainen ole radikaalinen, vaan takapajuinen porvari.

Niin kauan kuin on olemassa maan yksityisomistus, on maan mobilisoinnin ahdistaminen vahingollinen ja taantumuksellinen toimenpide. Työläisdemokraattien ihanteiden toteuttamiseen ei ole muuta tietä kuin maaorjuuden rippeiden mahdollisimman pikainen häviäminen ja kapitalismin mahdollisimman nopea kehitys.

* * *

Marxilaiset ovat aina sanoneet ja nytkin toistavat: talonpoikien demokraattiset katsomukset on *puhdistettava maaorjuudellisista* jätteistä. Narodnikki ansaitsee kannatusta *vain sikäli*, mikäli hän vastustaa maaorjuutta ja on demokratian puolesta. Mutta sikäli kuin hän puolustaa tylsyyttä ja takapajuisuutta, pikkuporvarien ahdasnäköisyyttä ja itsekkyyttä, sikäli hän on mitä suurin taantumusmies.

„Putj Pravdy” № 86,
toukokuun 14 pnä 1914

Julkaistaan „Putj Pravdy” lehdessä
tekstin mukaan